63ste Jaargang No. 5029

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Woensdag 5 Februari 1947

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8, Willemstad Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeverij en Administratie: [illegible] steeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: I. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Truman berispt den Poolse Gezant

Nieuw plan tot oplossing van de Palestijnse kwestie

PERSOONLIJK KLACHT VAN TRUMAN.

President Truman verklaarde aan de gezant van Polen die zijn geloofsbrieven kwam aan bieden Jozef Winiewisc, dat Polen zijn plicht om vrije verkiezingen te houden niet was na gekomen, de President herinnerde hem aan de conferentie van Jalta en Potsdam, waarbij men toch vrije verkiezingen had toegezegd. Hij zeide, dat het op hem zelf en het Amerikaanse volk diepe indruk had gemaakt, doch men zou het economisch belang van Polen daarom nog niet uit het oog verliezen (Washington, (AP) 4.2).

DE PALESTINA KWESTIE.

Een zegsman van het ministerie wist gisteren na de conferentie van het Engelse ca-

HERBERT MORRISON
Zijn plan wordt verbeterd.

binet mee te delen, dat men besloten zou hebben het compromisplan aan de beide partijen voor te leggen. Dit compromisplan geeft een verdeling te zien van Palestina, doch aan de andere kant schept men een band door een federatie te vormen.

Men meent dat dit heden aan de vertegenwoordigers der Joden zowel els er Arabieren zal wkorden aangeboden. Het plan, zei men nog, maakt wel twee gebieden, een Joods gebied en een Arabisch gebied in Palestina, doch er is een Britse supervisie, nl. uitgeoefend door Engeland als de houder van het mandaatgebied. Het plan wordt het brede Morrisonplan genoemd en het schept eigenlijk twee semi autonome gebieden, twee zelfstandige provincies, een voor de Joden en een voor de Arabieren. Het laatste voorstel van het kabinet gaat er verder dan het 1ste Morrisonplan en geeft aan de Joden een groter gebied.

De bron, die dit alles wist te vertellen kon echter niet mededelen, of men in het nieuwe gewijzigde Morrisonplan voor de Joden ook de volle vrijheid geeft om naar zoveel als ze willen te laten immigreren in hun gebied. (Londen, (AP) 4.2).

HOOVER AANGEKOMEN.

De oud president van Amerika Hoover is gisterenmiddag in Frankfurt aangekomen om opnieuw een studie maken van de voedsel-situatie in Duitsland. (Frankrijk, (AP) 4.2).

„EINGESPERT".

Men heeft de bekende Franz von Papen weer in hechtenis genomen bij het denazificatie gerechtshof, daar hij een valse verklaring zou hebben afgelegd (Neurenberg, (AP) 4.2).

AVONDKLOK OP TRINIDAD

Na ongeveer een maand lang een avondklok te hebben voorgeschreven, hieven de autoriteiten heden die maatregel op en bepaalde, dat 17 en 18 Februari carnavaldagen mogen zijn. De avondklokmaatregel, waarbij het na een bepaald uur niet meer geoorloofd was zich op straat te begeven, werd door Gouverneur Sir Beda Clifford ingesteld, toen er twee oliebranden ontstonden, waarbij men moedwil vermoedde (Trinidad, (AP) 4.2).

BRANDWEER BIJ OVERSTORMING.

De mannen van de brandweer van Lissabon hadden het gisteren zeer druk. Om de twee minuten werd hun hulp ingeroepen, door mensen die in de benedenstad wonen en wier huizen onderliep bij de vloed die plotseling op kwam. (Lissabon, (AP) 4.2).

NAAR AMERIKA.

De president van Uraguay kwam heden te San Juan (Porto Rico) aan om verder door te reizen voor een bezoek aan Amerika.

Hij was reeds geland in Camaguey in Cuba, in de hoofdstad van Santo Domingo Ciudad Trujillo en vertrok nu weer naar Miami. (San Juan, (AP) 4.2).

OPENING VAN HET POOLSE PARLEMENT.

Het nieuw gekozen Poolse parlement kwam gisteren voor de eerste zitting bijeen. Men herinnert zich de protesten over de verkiezingen voor dit parlement waarbij verklaard was, dat de keuze der leden niet in volle vrijheid geschiedde. Het viel bij de opening van het parlement op, dat in de gallerij gereserveerd voor de diplomaten zowel de leden van de Britse als de Amerikaanse ambassade ontbraken. De zitting werd geopend door President Boleslaw Bierut (Warshau, (AP) 4.2).

TOCHT VAN DE KONINKLIJKE FAMILIE.

De Koninklijke Familie aan boord van het slagschip van Guard, nadert op de tocht naar Zuid-Afrika de Canarische eilanden en Madeira (Londen, (AP) 4.2).

JOE LOUIS HEEFT EEN GOED IDEE VAN SPORT?

Men had de bokser Joe Louis uitgenodigd, om naar Caracas te komen, doch hij vraagt teveel voor een partijtje. Louis wil 10.000 dollar hebben, plus nog vijftig procent van het entree geld en de opbrengsten van de radio. (Caracas, (AP) 4.2).

KABINET SALAZAR.

Het cabinet van de Portugese premier Salazar zal gewijzigd worden, doch men neemt aan dat Salazar het té druk zal hebben met de post van premier om er ook nog de post van minister van buitenlandse zaken bij te nemen. (Lissabon, (AP) 4.2).
tocht maakte, langs het strijdto-
4.2).

OOK STALIN WEIGERT.

Met betuigingen van leedwezen heeft ook Stalin nu de medaille geweigerd, welke de Franse regering aan hem wilde geven. Men was van plan geweest deze medaille uit te reiken aan Stalin, De Gaulle, Churchill en posthume ook aan Roosevelt. Nu heeft echter De Gaulle reeds geweigerd op grond van het feit, dat men toch geen medaille aan zichzelf kan geven. Hij, De Gaulle, was immers de leider in de tijd, dat de medaille verdiend werd; ook echter werd de medaille van Frankrijk nu door Stalin geweigerd, op grond dat de leiders van Rusland sinds Lenin gewoon zijn geen buitenlandse onderscheiding aan te nemen (Parijs, (AP) 5.2).

DEMOBILISATIE.

De radio van Moskou meldde, dat de Opperste Raad van de Sovjet-Republieken de demobilisatie gelastte van de zes oudste lichtingen van het Russische leger. Ze zullen tegen Juni gedemobiliseerd worden (Moskou, (AP) 5.2).

OORLOG IN CHINA.

Men meldt nog nader uit China, dat nu de kans op vrede verkeken schijnt, de Chinese leider Tsjang Kai Sjek zijn topgeneraal die in Amerika verblijft, Generaal Ho Yin Tsjin gelast heeft naar China terug te keren. Deze Generaal was verbonden aan de staf die China vertegenwoordigt bij het instituut van de Verenigde Landen. De Generaal zou de volgende maand naar China terugkeren (Washington, (AP) 5.2).

RADIOSTATION GESLOTEN

Veertig Chinese soldaten kwamen het hoofdkwartier van de Katholieke Missie binnen in Nanking om het radiostation te verzegelen. De uitzendingen moeten gestopt worden. Men arresteerde twee personen van het personeel. De secretaris van den bisschop, Mgr. Paul Yupin, verklaarde, dat het radiostation het eigendom is van de Katholieke krant. Hij zeide, dat men het radiostation hield met een stille toestemming van Generaal Tsjang Kai Sjek.

Men heeft nu echter vanwege de regering een bevel uitgevaardigd om alle particuliere stations te stoppen (Nanking, (AP) 5.2).

EVACUATIE.

De evacuatie van 200 burgers geschiedde, om nieuwe maatregelen te kunnen treffen tegen de ondergrondse beweging, en men meent te weten, dat er in de kringen der Joden geen eenheid van opinie heerst over deze actie van de ondergrondse (Jeruzalem, (AP) 4.2).

MONARCHIE IN OOSTENRIJK GEBANNEN?

Uit Londen wordt bericht, dat het voorstel om in het vredesverdrag een bepaling op te nemen, dat het koningshuis van Habsburg niet hersteld zou mogen worden een voorstel, dat uitging van de Amerikanen bij de Engelsen toch oppositie vond.

De Engelse afgevaardigde vond dit niet nodig, daar het koningsschap reeds bij de grondwet was afgeschaft, doch ook de Russen en Fransen zijn voor een afschaffing bij vredesverdrag (Londen, (AP) 4.2).

OORLOG IN CHINA.

Als een nieuw bewijs dat men de hoop heeft opgegeven, dat er nog een vrede tussen de nationalisten en de communisten zou tot stand komen, beschouwd met het feit dat President Tsjang Kai Sjek wederom een verkenningstotcht maakte, langs het strijdtoneel. Het volbracht deze tocht per vliegmachine.

Men ziet aanwijzigingen voor een algeheel offensief en men begint weer de verbindingen te herstellen en drijft de Roden uit de sleutelposities (Nanking, (AP) 3.2).

ROUWDIENST.

De Pan America Unie maakt bekend, dat President Truman morgenavond een rouwdienst zal bijwonen. Hij zelf zal niet het woord voeren, doch er zal gesproken worden in het Spaans, Engels, Frans en Portugees (Washington, (AP) 4.2).

CHINEES PROTEST BIJ DE NEDERLANDSE REGERING

Uit kringen van het Ministerie van Buitenlandse Zaken weet men te berichten, dat de regering van China streng zal protesteren bij de Nederlandse regering over het feit, dat bij de gevechten in Zuid-Sumatra in de eerste vijf dagen van dit jaar, er zwaren verliezen zijn te betreuren zowel aan levens als ook een verliezen van eigendommen van Chinese burgers. (Nanking, (AP) [illegible]

ROND VON PAPEN.

Morgen zal het proces tegen Von Papen worden doorgezet, men legt Von Papen ten laste dat hij von Hindenburg aanzette, om Hitler aan de macht te brengen. De zoon van Hindenburg en diens adjudant von Schulenburg getuigen tegen hem zij zullen met von Papen worden geconfronteerd. Von Papen gaf te kennen, dat von Hindenburg de monarchie wilde herstellen en geloofde dat Hitler die politiek zou volgen. Men meldt uit Neurenberg ook nog dat men de tolk van Hitler Paul Schmidt gevangen nam onder verdenking, dat hij deel heeft aan de moord op de Franse Generaal Mesy (Neurenberg, (AP) 4.2).

SOCIALE WEEK.

Het A.P.-nieuws meldt ook, dat men een sociale week houdt te Ciudad Trujillo. Men meldt dat Curaçao onder de vertegenwoordigde landen is (Ciudad Trujillo, (AP) 4.2).

ONTWAPENINGS-CONFERENTIE.

De veiligheidsraad kwam weer bijeen, om over de quaestie ontwapening te spreken. Het was voor de eerste maal dat de Belg Ferdinand van Langenhove het voorzitterschap voerde. Warren Austin de Amerikaanse vertegenwoordiger verklaarde, dat Noord-Amerika nooit zal instemmen tot enige plan van wapenvermindering als niet eerst de garantie tot veiligheid kan gegeven worden.

Hij stelde voor de atomaire quaestie eerst te behandelen, maar hij vroeg ook om een vast omschreven plan voor de veiligheid, waarbij men komt tot de oprichting van een internationale politiemacht en agenten, die kunnen inspecteren.

Het antwoord van Gromyko was aldus:

In zijn antwoord op [illegible] liet de Russische afgevaardigde uitkomen, dat hij het onlogisch vond, om eerst te wachten, dat men safe zou zijn, men moet juist zelf de eerste stap doen, om de weg van de veiligheid op te gaan. Men moet niet wachten op veiligheid, door niet te mee te doen aan wapenvermindering. Hij vond het voorstel van de Amerikanen niet nodig en wees op een vroeger voorstel dat hij op 2 December jl. had ingediend (Lake Success, (AP) 4.2).

REIS VAN PRESIDENT TRUMAN.

Op drie Maart a.s. zal President Truman zijn reis naar Mexico aanvangen, hij zal vergezeld zijn van de gezant de Espinosa, die aan de pers verklaarde, dat hij nog niet de vrijheid had om nadere gegevens over het reis plan bekend te maken (Washington, (AP) 4.2).

het nieuws van vandaag

Men weet te vertellen dat Paus Pius XI eens tijdens een Nieuwjaarsreceptie plotseling het woord richtte tot de gezant van Duitsland, graaf von Bergen en hem ongenadig de waarheid zeide over de toestand in Duitsland. De graaf werd lijkbleek en de Paus hem niet ontziende sloeg met de vuist op de marmeren tafel.

De diplomaten waren geschokt.

Gisteren geschiedde een zelfde scene, de Poolse gezant nieuw benoemd te Washington toog naar het Witte Huis om zijn geloofsbrieven aan te bieden, alles ging natuurlijk met het gewone ceremonieel. Er werden woorden gesproken over en weer, doch ineens daar valt Truman uit de toon en zegt gewoon de man vlak in zijn gezicht, dat het voor hem en voor het Amerikaanse volk een diepe teleurstelling was, dat Polen zijn plicht niet is nagekomen om vrije verkiezingen te houden.

Dat speechje, op die manier, was natuurlijk niet verwacht, en het antwoord van de gezant was dan ook een gewoon woordje met als thema de wederzijdse vriendschap.

Het was natuurlijk een klaargemaakte speech, die hij niet zo maar kon veranderen. Er staat nog niet bij hoe bleek de gezant wel werd. U weet echter dat de Amerikaanse journalistiek houdt van het detail en we zullen er dus nog wel het nodige over horen.

Goed nieuws is toch vandaag, dat men nog eens wil proberen, om de quaestie in Palestina op te lossen, nu moet het toch gelukken!

We dachten gisteren, dat men Palestina zou gaan opgeven, doch het bleek, dat men alléén maar de Engelse burgers uit Palestina ging evacueren daar men zijn plannen tegen die ondergrondse beweging met kracht wil gaan doorvoeren.

Men wil daar eerst eens een eind aanmaken, en dan? Men wijzigde de plannen van de heer Morrison en wil tot een verdeeld en toch een Palestina komen. Men wil er een federatie van semi autonome gebieden van maken.

De grote quaestie is natuurlijk — „En mogen de Joden dan in hun gebied maar vrijelijk laten emigreren?" Een vraag, die de journalisten wel reeds stelden, doch waarop ze nog geen antwoord kregen.

Von Papen zou in Neurenberg waar hij terecht gaat in tranen zijn uitgebarsten, een crisis? Men zal hem nu confronteren met de zoon van Hindenburg, want men legt hem ten laste, dat hij Hitler aan de macht heeft geholpen. Er zijn reeds boeken over deze typisch slaafse diplomaat verschenen, doch men zal er waarschijnlijk nog een interessant hoofdstukje aan toe moeten voegen.

In Lake Success begon het schaakspel weer. De Rus liet eerst de Amerikaan praten en kwam toen uit de hoek. Austin verklaarde eerst zeker te moeten zijn dat men veilig is: geen ontwapening, vóórdat we veilig kunnen ontwapenen. De Rus stond op en deed alsof dit onlogisch was. „Hoe eerst veilig stellen en dan ontwapenen, neen, men moet juist om veilig te zijn overgaan tot ontwapenen". Het is een mooi schaakspel dat wel weer op ruzie zal uitlopen, waarbij men elkaar een beetje meer de waarheid zegt. In Trinidad werd het weer rustiger.

ONS KONINKRIJK

VIERING ZESTIG JARIG BESTAAN.

Ter viering van haar zestigjarig bestaan zal de Hilversums Schaakgenootschap in het najaar een vierlanden tournooi uitschrijven. Aan dit tournooi zullen deelnemen de sterkste vertegenwoordigers van Engeland, Zwitserland en Zweden. (Aneta, 4.2).

100.000 GULDEN AAN CHINESE RODE KRUIS.

Gisteren bracht Generaal van Mook de hulde en dank van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina over aan de Chinese vereniging Fuk Hsing She voor het door haar verrichtte ondergrondse werk gedurende de Japanse bezetting. Van Mook kondigde aan dat de Nederlandse regering 100.000 gulden aan de Chinese Rode Kruis bij wijze van beloning zal schenken. (Aneta, 4.2).

PRINS ADOLF BEGRAVEN.

Hedenmorgen is Prins Adolf Gustaaf begraven nabij Stockholm, terwijl in den Haag rouwdiensten werden gehouden, waarbij vertegenwoordigers van de Koningin en de Prinses en minister Beel aanwezig waren. (Aneta, 4.2).

R. I. P.

DE MARGRATEN.

Zij liggen hier goed in het Limburgsche land,
Op dien heuvelkop, en ten allen kant
van goudelend graan den golvenden brand.

Zij hielden van zotterij en van lach;
nu rusten zij uit bij een volk, dat dag
aan dag weer zingen en dwazen mag.

Waar het Angelus timpt in den morgenstond;
waar door klokken met bronzen en zilveren mond
Gods glorie bij dag en nacht wordt verkond.

Waar nog heiligen waren uit vroegeren tijd,
waar de duivel het duizendste jaar verbeidt,
de heksendans onder bongerden reit.

Waar van iederen landweg, van elke straat
een wondere sage geschreven staat,
een duister vertelsel van liefde of haat.

Waar de sproke om oude kasteelen bloeit,
waar de Wilde Jacht, als de stormwind loeit,
over bosch en ven langs de wolken stoeit.

Zij liggen daar goed in dat oude land,
waar de nieuwe tijd toch ten allen kant
[illegible]

Waar Europa's grootste kolenkuil gaapt,
waar men reukwerk en wijn uit gesteente raapt
en bliksem uit eeuwige traagheid kaapt.

Waar de droom van 't verleden wel bleef bewaard,
al werd ook de drift van het komende aanvaard;
waar de Hemel vereenigd lijkt met onze aard.

Ze liggen daar goed in dat wondere land,
waar ieder graf vond een dankbare hand,
die bloemen strooit op het blanke zand

waaronder zij rusten, tot ruimte en tijd
verbloeien in Liefde en Eeuwigheid.

MATH. KEMP.

Zij die vielen

Het was op een middag in Mei, toen daar in allerlei Engelse boten voor de haven kwamen met troepen uit Jamaica, Troepen, vreemde troepen om ons te beschermen. Er kwamen Fransen, er kwamen Schot en, en tenslotte de Amerikanen.

De laatsten waren de mannen, waar we aan gewend raakten.

In de tijd van de oorlag was het de tijd van de censuur, we mochten niet bekend maken, wat er gebeurde, we konden niets vertellen over hen die vielen.

Hun namen zijn opgeschreven, hun lichamen rusten daar in stilte ver van de weg af, die rond het Schottegat leidt.

Een enkele wandelaar kwam er langs en zag de kruisjes, telde ze, bleef even staan, misschien dat hij bad, misschien dat hij dacht aan verdriet, om een Papa die nooit is teruggekomen, wiens foto reeds verkleurt.

Morgen zullen zij Curaçao verlaten en teruggaan naar hun vaderland. Er waren in Amerika mensen, die schreven in een tijdschrift „Laat hen rustten tot de eeuwige dag, daar waar zij vielen, wat zullen wij wederom opnieuw het verdriet in ons wakker roepen?"

Doch er waren anderen, die schreven:

„Geef hen terug aan hun land, laat ze rusten op hun vaderlandse bodem, laat hen voor ons een ideaal te zijn in het leven van elke dag, opdat wij niet vergeten dat, wat groots was in de geschiedenis van Amerika".

Eens stonden we in een loods van het Amerikanenkamp bij een zieke, en we begrepen hoe eenzaam het was op Curaçao, een eenzaamheid die niet weg te nemen was door de foto's die hij op de muur geplakt had, een eenzaamheid die niet weg te nemen was in het lawaai van de cantine.

Laat ons ook even stilstaan morgen, als zij voor de laatste maal door onze straten trekken, laat men gedisciplineerd stil staan als de wagens voorbij gaan, laat onze vlag halfstok waaien hun ter eere—.

De Amerikanen kwamen op 11 Febr. van het jaar 1942 naar onze eilanden, om ons te verdedigen te beveiligen en ook om ons te voorzien van de nodige supply".

In de onlangs in het Cultuurcentrum gehouden tentoonstelling over de bezettingstijd zagen we, hoe onze vijanden het bericht van hun komst in de Nederlandse kranten met heel veel ophef bekend maakten en de regering in Londen gingen beschuldigen, dat ze Curaçao hadden verloren. De vijand moest zich wel op die manier uitlaten, om te trachten de goegemeente te bedotten. Men wist gelukkig wel beter door radio Oranje.

Nu vijf jaar later vertrekken onze bondgenoten en nemen hun gevallen vrienden mee.

De Vrijheid van de West

Wel zeer ongelijk genieten de begrotingsdelen van de besproeiing der Kamerdiscussies, heeft Buys lang geleden eens geschreven: terwijl de Indische begroting plast in het water, blijft voor de West-Indische met moeite een druppel over. Zo is het in de laatste jaren vaak gegaan. En zelfs nog in de radiorede, waarmee Prof. Schermerhorn in Juni 1945 zijn cabinet introduceerde en ook in de Troonrede van 1945 wekten de passage over de West de indruk, er op het laatste ogenblik te zijn bijgesleept. Maar Suriname en de Kleine Antillen zaten niet stil. Zij ontplooiden een jegens Den Haag vreedzame activiteit, weliswaar niet zonder strijdlust, maar deze kwam in het bijzonder in eigen boezem tot uiting. In ons gebied aan gene zijde van de Atlantische Oceaan komen nu eenmaal in de strijd om staatkundige hervormingen tegenstellingen voor, ten dele voortspruitende uit het bestreden verouderde bestuursstelsel zelf, spanningen met soms zeer persoonlijke ontladingen. Maar de Statencommissies, waarover in eigen huis zo veel te doen is geweest, zijn hier vriendelijk ontvangen en konden zich voorlopig bevredigd voelen door hetgeen in de tijdens haar verblijf hier te lande uitgesproken Troonrede aan Suriname en Curaçao werd toegezegd: wat reeds zonder grondwetswijziging ter bevrediging van de drang naar vernieuwing van de staatsinstellingen kan geschieden „zal ten spoedigste worden bevorderd"; men zal er dan op nieuwe voet eigen leven, deelgenootschap in het bijzonder de taak in eigen omgeving ter hand kunnen nemen. Een toezegging, later door Minister Jonkman herhaald. Zo was er een gerede aanleiding om ditmaal bij de begrotingsdebatten iets meer dan een druppel voor de West te plengen. Verschil van mening was er niet over en eenstemming was men van oordeel, dat een parlementaire commissie ter plaatse een kijkje moest gaan nemen, een commissie, welke vandaag op weg is gegaan.

Intussen verkeert de verlangde hervorming nog in het zo gevaarlijke stadium van de toezegging: „ten spoedigste bevorderen" kan nog ver van verwezenlijken verwijderd zijn. De Grondwetsherziening van 1922 hield een coördinatie van onze rijksdelen; ook die in Amerika, in; als men ten minste, met Van Vollenhoven, Struycken e.a. in de Grondwet wil zien niet een leerboek voor geografie maar een beschrijving van staatsrecht. Welnu, reeds kort na die Grondwetsherziening bleek de regering het daar niet zo nauw mee te nemen... ook het bestuur van de West was daarbij in het geding. Maar op het ogenblik is de stemming anders. Er is nu meer kans op medewerking. In 1923 schreef de Nieuwe Rotterdamse Curant: al wat licht kan werpen op de practijk van het West-Indische verleden en heden biedt welkome lering voor de Oost-Indische toekomst. Thans kan men deze stelling omkeren. Waarbij wij dankbaar kunnen costateren, dat in de West de omstandigheden gunstiger zijn voor de bouw van een nieuw bestel dan in de onrust van het Oosten. Geen bezetting heeft de West ontwricht. Vreemde, maar bevriende troepen zijn er geweest, in het kader van de Geallieerde oorlogvoering, waaraan dit onaangetaste grondgebied zijn bijdrage naar vermogen heeft geleverd.

In de oorlog vrij gebleven, mogen dit deel van het Koninkrijk zijn thans met klem verlangde vrijheid in het rijksverband, ook voor dit gebied in de bekende radiorede van 7 December 1942 in uitzicht gesteld, verkrijgen.

Al is er dan geen wapengeweld, al kan de toestand ginds niet vergeleken worden met die in de Oost, het heeft geen zin de onmiddellijk te verwezenlijken vrijheid langer uit te stellen, een vrijheid welke in vrijheid vorm kan krijgen. Er zijn ook ginds tekenen van ongeduld. Men kijkt om zich heen en maakt vergelijkingen tussen eigen staatsbestel en bijv. dat in de Verenigde Staten. En in sommige kringen schijnt het ongeduld de grens van het opstandige te bereiken. Dit zijn intussen excessieve en gelukkige geen wijd verbreide stemmingen; over het algemeen is er een sfeer van redelijkheid. Reden te meer, om redelijke wensen met spoed in te willigen. Toch is het goed, dat vooraf een paremeintaire commissie met eigen ogen de toestand gaat opnemen. Zij zal bijv. studie dienen te maken van de mate, waarin kiesrecht moet worden toegekend, kort vóór de oorlog nog een punt van discussie. Slechts twee percent van Suriname's bevolking heeft kiesrecht. Maar sinds 1938 is er wel iets veranderd en de recente berichten over partijvorming in de West verdienen ruime aandacht: er blijkt een gezonde belangstelling voor staatkundig leven uit. Dit is slechts één van de punten ter bestudering. De parlementaire commissie zal bovendien door haar komst de goede wil van onze volksvertegenwoordiging kunnen accentueren. Moge zij een wijs en vruchtbaar werk helpen voorbereiden, een werk dat spoedig moet worden verricht.

N.R.

„INTELECTUELEN VOOR".

Op Curaçao kent men een klacht. Een klacht die men ook elders op de wereld hoort, zelfs de Paus sprak er over, nl. dat de intellectuelen zich niet meer met de politiek willen bemoeien.

We willen zeker en met nadruk de noodzaak onderstrepen, dat de intellectuelen op Curaçao zich met de politiek diende te bemoeien, doch we weten wel waarom zij er maar liever buiten blijven.

Dat hun taak broodnodig is, zal wel ieder inzien, we hebben niets aan geschreeuw, bij een nieuwe staatsregeling quaestie, zoals we die nu beleven, moet men van advies kunnen dienen. Onze katholieke intellectuelen moeten voor de dag komen ook met studie artikelen bv. over de juridische grond van de aan de staten aangeboden verordeningen. Zij moeten de speechen van de statenleden eens fijn gaan ontleden en de argumenten naar voren brengen, die er gegeven dienen te worden.

Waarom dan toch wel die intellectuelen zich zo terugtrekken, zo zeldzaam voor de dag komen, zo heel voorzichtig soms iets zeggen, een straatje omlopen als ze een journalist tegenkomen? Dit danken we wel onder meer aan „de Curaçaose pers en zijn lieve manieren". We weten nog wel hoe een veertig jaar geleden een zekere pater Suermondt eens een boekje ging schrijven over de pers op Curaçao met de titel: „Lieve manieren van zekere Curaçaose pers".

Dit boekje hoorde eigenlijk in het Curaçaose museum thuis, doch de mentaliteit leeft nog en is nog niet in een museum opgeborgen. Daarom zijn de intellectuelen zo weinig genegen naar buiten te treden, daar hun optreden hun allerlei artikelen bezorgd, die toch op zijn zachtst gesproken een beetje lijken op schooljongensgeschrijf. We kunnen de mentaliteit ook niet ineens veranderen, laat men de toestand ideëel zien, laat men durven. Het optreden van enkelen zal de rest toch ook wel wakker slaan. We hopen. Zie hier wat de Maasbode dezer dagen over deze quaestie schreef. Het gaat natuurlijk over Nederland en de situatie ligt daar anders, doch ook hier moet men een stelsel vinden, „dat", zoals in het onderstaande stuk geschreven staat:

„bekwame maar al te bescheiden intellectuelen zonder den ruggesteun achter zich te hebben van een organisatie, met succes op de voorgrond haalt".

Men vraagt er ook om „geen hyperdemocratie". Hoe dat begrepen moet worden is wel duidelijk, het is wel zuiver een teken van hyperdemocratie, om het volk over alles te laten critiseren en oordelen, dat blijft „de vijandin van elke gezonde democratie".

Ziet hier wat de Maasbode schrijft:

Z. H. de Paus heeft dezer dagen in een toespraak tot den Romeinsen adel de klacht aangeheven, dat de hogere standen en de intellectuelen zich vaak al te zeer aan het politieke leven onttrekken.

Wel een zeer behartigenswaardig woord, waaraan wij onwillekeurig dachten bij het lezen van de polemiek in de Nieuwe Euw, waarin zich o.a. pater Stokman en de partij-voorzitter Andriessen mengden, en waarbij ook deze quaestie, door den Paus aangeraakt, om de hoek kwam gluren.

De eerste schrijver in de Nieuwe Euw, tegen wien de beide genoemden zich richtten, heeft zich in zijn artikel over het algemeen niet biezonder gelukkig uitgedrukt en bleek niet altijd op de hoogte. Maar op één onderdeel van zijn betoog, dat het gehalte en de onvoldoende schakering van onze Tweede-Kamerfractie raakt, had hij volstrekt niet helemaal ongelijk. Integendeel, al was hier vooral de vorm hoogst ongelukkig.

Wijzelf hebben op dit punt reeds een paar maal de aandacht gevestigd, maar wij weten, dat ook de aandacht van het partijbestuur er ten volle op gevestigd is. Wij hopen en verwachten, dat voor deze moeilijke materie een bevredigende regeling zal worden ontworpen en aangenomen.

De vroegere methoden, aangewend ter bestrijding van het euvel van onvoldoende en eenzijdige samenstelling der club, zijn destijds ter zijde gesteld, niet omdat men het euvel overwonnen achtte, maar omdat die methoden in de practijk niet gemakkelijk te hanteren bleken en allerlei moeilijkheden wekten.

Dit zal vermoedelijk met elke methode het geval zijn, als men niet bereidvaardig zich stelt achter iedere goed overwogen poging om het euvel te bestrijden zo nodig met opoffering van eigen inzicht en vermeende belangen.

Men moet een stelsel vinden, dat bekwame maar al te bescheiden intellectuelen, zonder de ruggesteun achter zich van een organisatie met succes op de voorgrond haalt.

Onze partij is op electoraal terrein wel de meest democratische van alle, maar: **alsjeblieft geen hyper-democratie**, die ons voor 1940 heel wat schade heeft gedaan.

Zij blijft de aartsvijandin van elke gezonde democratie.

GESCHENK VAN DE KOOPVAARDIJ.

Een delegatie van de koopvaardij heeft aan Prinses Margriet een geschenk aangeboden. Het begint min of meer traditie te worden dat de koopvaardij aan haar petekind een cadeau komt brengen op haar verjaardag. Daarom was weer een delegatie naar het paleis Soestdijk getogen met het geschenk: een trap-auto in de vorm van een boot. Het was een gemoedelijk feest in het paleis ondanks de aanwezigheid van filmoperateurs en fotografen. De Prins en de Prinses waren ook aanwezig en nadat de gezagvoerder C. L. Hamer het gezagvoerder had aangeboden, bewonderen de prinsesjes de boot. Margrietje durfde eerst niet goed, maar nadat Irene het eerst eens geprobeerd had, klauterde ze toch in de rijdende boot en haar zusjes duwden haan zo de kamer uit.

Ook Beatrix en Irene kregen ieder een cadeau: een ringwerpspel en een poppenkeuken.

Twee vertegenwoordigers der American Overseas Airlines boden hierna aan de prinsesjes ieder een grote enveloppe aan. Het waren de eerste pakjes, die Amerikaanse kinderen momenteel maken voor kinderen uit door de oorlog geteisterde landen. Deze pakketjes zullen vooral kinderkleertjes bevatten. De eerste enveloppe voor Nederland waren gericht aan de prinsesjes. Zo was dit nog een dubbel feest geworden.

Wat zit daar in?

Na het vertrek van de zeelieden kwamen twee chefs van de Amerikaanse Luchtvaartmaatschappij binnen. Zij boden de prinsesjes ieder een grote envelop aan. „Wat zit daar in?" vroegen de nieuwsgierige oogjes. „Dit zijn cadeautjes voor jullie, van de Amerikaanse kinderen", zei de heer Stahl. De meeste enkentelijkheid voor deze cadeaux kwam van prinses Juliana, want in de gekleurde en versierde enveloppen zaten kinderkleertjes. Het waren modellen van de pakketjes, die naar 170.000 kinderen van 13 door de oorlog geteisterde landen in Europa zullen worden gezonden, geschenken van Amerikaanse kinderen.

De prins en prinses wilden het drietal met de enveloppen in de handen op een foto hebben. Gelukkig was een filmoperateur aanwezig. De camera draaide... „Je tong naar binnen Pietje", aldus een, tot Margriet gerichte, moederlijke vermaning, die nog net op tijd kon worden opgevolgd.

NASSI GORENG.

500 Gram rijst; 300 gram vlees resten; 50 gram ham; 2 eieren; 1 flinke ui; zout; delfrite; sambal oelek; kroepoek.

We zorgen voor een flinke hoeveelheid rijst b.v. een pond en koken deze zo droog mogelijk, liefst 's morgens al omdat de rijst geheel en al koud moet zijn. De rijst wordt herhaaldelijk gewassen, zodat het aanhangende meel geheel verwijderd is en daarna opgezet met tweemaal zoveel water en wat zout. Gedurende ½ uur op een heel klein pitje in een goed gesloten pan gaar stomen en koud laten worden. In een platte ijzeren pan wordt de delfrite verwarmd en hierin de zeer fijn gesnipperde ui licht geel gefruit, een mespunt sambal bijvoegen en het fijngehakte vlees, daarna een gedeelte van de rijst. Is de rijst verwarmd dan doen we er weer wat bij, totdat al de rijst in de pan is, en wij de massa nog wat laten bakken, steeds om en om scheppen met een ijzeren spatel of pannekoekmes, daarna wordt de rijst in een verwarmde schaal gedaan en bedekt met plakjes ham en aan reepjes gesneden ommelet, die wij gebakken hebben van de los geklopte eieren en een paar lepels water. We geven hierbij kroepoek, die we in goed warme delfrite bakken daarna bestrooien met fijn zout.

ECHTSCHEIDING.

Steeds meer gaat men in Amerika inzien dat het groeiend aantal echtscheidingen een nationale ramp wordt en men ziet in wat voor grote ellende uit de echtscheiding voor talloze families voortkomt.

Senator Arthur Capper van Kansas heeft daarom in de senaat het voorstel gedaan om de wetgeving van de echtscheiding te herzien, een ander voorstel was om minstens over te gaan tot een unificatie van de wetgevin op dit punt, zodat men niet meer elders zal heen kunnen trekken, omdat men daar zo veel te eerder overgaat tot echtscheiding, men meent, dat president Truman ook zinspeelde op deze droeve kwestie, toen hij het in de openingsrede van het tachtigste congres had over —" afspraken, die gelijk andere contracten toch getrouw dienen te worden nagekomen."

Inderdaad vraagt men zich af, zo men een rente afspraak, een koopcontract met zoveel zorg beschermd en nakomt, waarom dan niet meer zorg voor dit contract bij uitzet, dat het huwelijk word genoemd:

SALOMON REDIVIVUS.

Salomon en vóór hem zijn vader David en de rechteren Israëls hebben over hun volk recht gesproken zonder een geschreven weltencodex te gebruiken; alleen maar in wijsheid en verstand. Hun scherpzinnigheid is legendarisch geworden door Salomons oordeel over de beide vrouwen, die elkaar een kind betwistten.

Op een wijze, die aan dat oordeel herinnerde, sprak de landrechter te Tjibinang recht tussen twee inheemsen, die elkaar een haan betwistten. Moengsar, ervan beschuldigd de haan gestolen te hebben, ontkende hardnekkig alle schuld. Twee getuigen legden verklaringen te zijnen gunste af, maar daartegenover stond dat de man, die zich bestolen waande door Moengsar ook met twee getuigen verschenen was, die dezen als den dief aanwezen. Beide partijen en hun getuigen wisten zeer aannemelijke verklaringen te geven.

De landrechter stelde de zaak toen uit en gaf bevel om de haan onder politiegeleide achtereenvolgens naar het erf van den bestolene en van den verdachte te brengen, hem daar los te laten en nauwkeurig over zijn gedragingen te rapporteren.

De politie voerde de opdracht uit en rapporteede, dat de haan op het erf van den bestolene zich niet op zijn gemak had gevoeld, zich als een vreemdeling gedroeg tussen de zich daar bevindende hennen en hennetjes, kortom daar een zeer beklagenswaardig figuur sloeg. Op het erf van den zogenaamden dief was hij echter alminzaamst door zijn dames ontvangen, terwijl hij bovendien nog zeer parmantig door de woning van zijn heer een ereronde had gemaakt. Waarop de dief natuurlijk werd vrijgesproken en de haan toegewezen kreeg.

CURAÇAO

SUFFISANT BRENGT LAATSTE HULDE.

Rustig liggen ze daar op Suffisant. In hun zwarte kisten onder de Noordamerikaanse vlag. Trots is Suffisant op hen, die voor en op dit eilandje voor het

Een Noordamerikaans graf in Duitsland.

Rood-Wit-Blauw zijn gevallen. Het is niet voor niets, dat de Schutters dag en nacht ijverig werkten om den slachtoffers een laatste eerbewijs te geven. Neen, het is zeker niet voor niets, het is een dure plicht, die uit dankbaarheid is terugbetaald in de vorm die mogelijk is.

Hedenmorgen vonden de laatste kerkelijke plechtigheden plaats. In barak 5 lagen de doden aan weerskanten van het priesterkoor, netjes opgesteld door de mensen van Suffisant, die gisteren tot het middernachtelijk uur hebben doorgewerkt.

Pater Van der Meer en Dominee De Bondt verrichtten de ceremonies.

Aanwezig waren o.a. Zijne Excellentie de Gouverneur vergezeld van zijn adjudant, Kapitein Van de Laarschot; de Noordamerikaanse Consul de heer Franklin; de Oversten Suermondt, Cai Winkel, Venema en Van Dun. Verder waren er delegaties van de Schutterij, de Marine en de Militaire Politie Corps. Verschillende andere hoge militairen en burgerlijke autoriteiten woonden de plechtigheid bij.

SOCIALE WEEK SANTO DOMINGO.

De kranten van Santo Domingo melde de aankomst van de verschillende gedelegeerden uit het Caraibische gebied op de conferentie te Santo Domingo. Oook melden zij nog nadere gegevens over de grote plechtigheid die ter ere van de sociale week op Vrijdag a.s. in het park Colon zal plaatshebben.

SINT THOMASKRING.

Men zal op Vrijdag as. in het clubgebouw de jaaarlijkse vergadering houden.

K.S.C.

Het bestuur verzoekt de besturen der clubs hun leden attent te maken op het sportdefilé bij de as. blijde gebeurtenis.

DE ZWAAN.

Een dans- en muziekgezelschap zich noemende „De Zwaan" heeft in de stad reclamebiljetten opgehangen, waaruit blijkt, dat men op...... Aswoensdag, een uitvoering geeft. Kent men op Curaçao geen katholieke gebruiken meer? We verzoeken den leider, den heer Schenker, de datum van de uitvoering te verzetten.

TERUG OP CURAÇAO.

Dr. A. Desertine keerde na een vacantie op Curaçao terug.

MÈRE THEODORIQUE.

Er zal op 17 Februari as. een Requiemmis worden opgedragen voor Mère Theodorique. Deze requiemmis zal worden opgedragen in de St. Annakerk en vangt aan om 6.30 uur.

ALGEMENE LEDENVERGADERING C.A.B. UITGESTELD.

Het bestuur van de C.A.B. verzoekt ons mede te delen, dat de Algemene Leden-vergadering, welke hedenavond plaats zou vinden, wegens onvoorziene omstandigheden voor een week is uitgesteld.

K.L.M.-NIEUWS.

Met het K.L.M.-vliegtuig van Port of Spain is de heer J. R. Hingking, directeur van de bekende Handelszaak Gordon Grant & Co. Ltd. te Trinidad, hedenmorgen vertrokken.

De Heer Hingking arriveerde Maandag te Curaçao om besprekingen te voeren met de heer Bouman, hoofdvertegenwoordiger van de K.L.M. alhier, voor welke maatschappij de Grant Co. agent is.

De heer Hingking voerde ook besprekingen met den Heer Dijkstra, directeur van de K.N.S.M. te Amsterdam, die momenteel op Curaçao vertoeft.

PROMIN-FUIF.

Op het Surinamedorp op Suffisant hield men een Promin-fuif ten bate van het Promin-comité.

NIEUWE BUS.

Iemand maakte reclame voor een naam voor de groene nieuwe bussen. Hij vond de naam uit van „Aubul, abul": dit zou juis een uit drukking zijn, die men op Sto. Domingo kent, welke uitdrukking zoiets moet betekenen van „ajo, ajo".

VERKEERSONGELUKKEN.

Over de week van 27 Januari tot en met 2 Februari 1947.

Vond op de Schottegatweg ter hoogte van Gasparito een lichte aanrijding plaats tussen twee motorvrachtrijtuigen. Van een der motorvrachtrijtuigen werd het linkervoorspatscherm beschadigd. De bestuurder van een der vrachtrijtuigen haalde bij het voorbijrijden te vroeg naar rechts uit, met het gevolg, dat de rechterachterzijde van de laadbak van de vrachtwagen tegen de linkervoorzijde van de andere vrachtwagen aanreed.

Vond op de Salinja ter hoogte van de CocaCola-fabriek een aanrijding plaats tussen twee motorvrachtrijtuigen, waarbij beide motorrijtuigen werden beschadigd.

De bestuurder van een der vrachtwagens sneed bij het voorbij rijdende andere vrachtwagen de weg af.

Deed de bestuurder van een motorrijwiel aangifte, dat hij in de Nieuwestraat een kind met zijn motor had aangereden, waardoor het kind enige verwondingen had opgelopen. Bij onderzoek van een geneeskundige bleek, dat de verwondingen niet van ernstige aard waren. Het kind zou plotseling voor den motorrijder van rechts de rijweg zijn opgelopen.

Vond op de uitmonding van de Sterstraat op de Pietermaaiweg een lichte aanrijding plaats tussen twee personenauto's. Een der personenauto's werd aan de linkerachterzijde beschadigd. De bestuurder van een der personenauto's reed langzaam achteruit tegen de andere stilstaande personenauto aan.

Had in de ingang van het Sint Thomascollege een ernstig verkeersongeval plaats, waarbij een jongetje door een autobus tegen de Oostzijde van de ingang werd gedrukt. Het jongetje, dat tengevolge van het ongeval ernstig gewond was geworden, is opgenomy in het Hospitaal, waarna het de volgende dag aan de bekomen verwondingen is overleden. Het slachtoffer zou zich gelijk met de bus door de ingang van de koraal van het Sint Thomascollege hebben willen begeven, met als gevolg dat het door de linkerzijde van de autobus tegen de Oostzijde van de ingang werd gedrukt.

Vond in de Bredestraat (P) ter hoogte van het Helfrichplein een lichte aanrijding plaats tussen een pick-up en een personenauto. Van de pick-up werd het rechterachterspatscherm gedeukt, terwijl van de personenauto het linkervoorspatscherm werd gedeukt en de koplamp werd vernield. Oorzak: onvoorzichtigheid van den bestuurder van de pick-up.

Vond een lichte aanrijding plaats op de hoek Bredestraat, Herenstraat, tussen een personenauto en een autobus. Beide motorrijtuigen werden beschadigd. De bestuurder van de autobus wilde een auto voorbij rijden, op het moment, dat uit tegenovergestelde richting de personenauto naderde.

Had ter hoogte van de parkeerplaats (O.B.) in de Bredestraat een lichte aanrijding plaats tussen twee personenauto's waarbij beide auto's licht werden beschadigd. De bestuurder van een der personenauto's zou enigszins schuin op de rijweg hebben ge[illegible]. Op het moment dat de andere personenauto voorbij reed in de richting van de Naniesteeg, zou de bestuurder van de stilstaande personenauto achteruit zijn gereden, met het gevolg, dat de punt van de voorbumber haakte achter het rechterachterspatscherm van de voorbij rijdende personenauto.

Reed de bestuurder van een personenauto op de helling van de Klipstraat met de rechterwielen over de betonnen rand, waardoor dit motorrijtuig in schuine stand tegen de muur van perceel No. 29 kwam te hangen. De bestuurder moest plotseling uitwijken voor een voetganger, die plotseling de rijweg overstak.

Deed de bestuurder van een personenauto aangifte, dat zijn auto op de Van Slobbeweg door een motorvrachtrijtuig was aangereden en daardoor aanzienlijk was beschadigd geworden. De bestuurder van de vrachtwagen heeft zich aansprakelijk gesteld voor de schade aan de personenauto.

Vond in de Bredestraat (O.B.) ter hoogte van Botica Central een aanrijding plaats tussen een vrachtwagen en een autobus. Van de autobus werd het rechterachterspatscherm afgescheurd. De vrachtwagen wilde achteruit parkeren en bleef daarbij met zijn voorbumper haken achten het rechterachterspatscherm van de juist passerende autobus.

Deed de eigenaar van een personenauto aangifte, dat zijn auto op de Pietermaaiweg was aangereden door een autobus, waardoor het rechterachterspatscherm werd beschadigd. De bestuurder van de autobus is na de aanrijring doorgereden.

Vond op de weg naar Hato ter hoogte van Mahoema een ernstig verkeersongeval plaats, waarbij een personenauto over de kop sloeg en den bestuurder ernstig gewond in het Hospitaal is opgenomen. De bestuurder die onder de invloed van alcoholhoudende drank verkeerde, heeft vermoedelijk in verband met zijn zeer grote snelheid de controle over het stuur verloren, waarna het motorrijtuig is gaan schuiven en vervolgens over de kop is geslagen.

Deed de bestuurster van een personenauto aangifte, dat zij op de weg naar Westpunt door een motorvrachtrijtuig was aangereden, waardoor haar auto werd beschadigd. De bestuurder van de vrachtwagen sneed haar de weg bij het voorbij rijden.

Vond een lichte aanrijding plaats op de Rodeweg tussen een jeep en een personenauto, waarbij de personenauto aan de achterzijde licht werd beschadigd. De bestuurder van de personenauto moest plotseling stoppen in een file. De bestuurder van de jeep kon niet tijdig genoeg stoppen en reed tegen de achterzijde van de personenauto aan.

Bonaire, 2 Februari 1947.

Aan de Parlementaire Commissie Curaçao, N.W.I.

Mijne Heren,

Hoewel oorspronkelijk onze bedoeling is geweest Uw Commissie te spreken over zaken het eiland Bonaire betreffende in verband met de in de naaste toekomst te herziene structuur van het Koninkrijk in het algemeen en de positie van dit eiland ten opzichte van het Algemeen Bestuur op Curaçao in het biezonder, nemen wij de vrijheid U door middel van deze openbare brief mede te delen, dat wij uit protest tegen de handelwijze van den Heer Gezaghebber geen gebruik hebben willen maken van de, naar ons ter ore is gekomen, geboden gelegenheid met Uw Commissie besprekingen te voeren.

Onze grieven zijn van tweeërlei aard. Naar wij uit de verschillende berichten hebben kunnen afleiden is het doel van de komst naar en het verblijf van Uw Commissie in deze gebiedsdelen geweest: zich door persoonlijk contact en eigen observatie op de hoogte te stellen van de hier heersende toestanden en van de wensen en noden van de bevolking.

Het heeft ons dan ook ten zeerste bevreemd, dat wij tot op de dag van Uw komst naar Bonaire, van overheidswege niets hebben mogen vernemen omtrent de mogelijkheid om U te spreken en U alzo in staat te stellen ook voor wat betreft het eiland Bonaire Uw doel te bereiken.

Naar echter uit de feiten is gebleken, heeft het in de klaarblijkelijke bedoeling van den Heer Gezaghebber gelegen, dat gedurende een aan Uw Commissie aan [illegible] lende inwoners van het eiland zouden aanzitten, U de kennis zoudt opdoen, die het doel van Uw reis heeft uitgemaakt. De samenstelling van het gezelschap dat aan deze lunch heeft aangezeten is echter van zodanige aard geweest, dat zij tot gevolg heeft gehad, dat dát gedeelte van de bevolking, dat zich niet geheel afzijdig houdt van de politiek, zich genegeerd en uiterst verontwaardigd heeft gevoeld. Bonaire was nl. met uitzondering van een ambtenaar, een landraad en de Dominicaanse Consul, in het geheel niet vertegenwoordigd op deze lunch. De rest van het gezelschap bestond uit Europese Nederlanders, waarvan enkelen kersvers uit Nederland gearriveerd en begrijpelijkerwijze niets van het eiland, van de bevolking of van de plaatselijke toestanden afweten.

Het wil ons dan ook voorkomen, dat handelingen als deze niet alleen getuigen van een groot gemis aan tact van de kant van degene, die ze pleegt, maar ook dat zij verkeerde stemmingen wekken, zodat zij in alle opzichten veroordeeld moeten worden. Wij vertrouwen er dan ook op dat zulke incidenten zich in de toekomst niet meer zullen herhalen.

Niettegenstaande wij niet de eer hebben gehad Uw Commissie te ontmoeten en te spreken, willen wij de hoop uitspreken, dat U bij de Regering in Nederland onze belangen wel zult willen behartigen en verblijven met de meeste hoogachting,

w.g. J. C. Herrera
w.g. A. E. Booi
w.g. M. L. Booi.

NEDERLANDS NIEUWS.

Na besprekingen met de regeringscommissie is een fusie tot stand gekomen tussen de Fokkerfabrieken, de Aviolanda en de Koninklijke vereniging „de Schelde" met de nieuwe naam N.V. Verenigde Nederlandse Vliegtuig Fabrieken „Fokker" (Ane-

VIJF COMMISSARISSEN.

Dinsdag jl. werd aan de Tweede Kamer van de Staten-Generaal de wet aangeboden, waarbij de regering gemachtigd zal zijn om in plaats van drie, vijf commissarissen-generaal voor Nederlands Oost-Indië te benoemen

Profetie ? Droom?

Vanmorgen komt er iemand ons kantoor binnenstappen met de mededeling, dat hij in den geest een krant gezien heeft met een correspondentie uit Suriname. Op onze vraag wat voor een krant, deelde hij mede: „een buitenlandse krant van Januari of Juni — dat wist hij niet zeker — van het jaar...... 1948."

Enige verwondering van onze kant.

„Ja", zegt hij „ik heb die krant heel zeker gezien en er stond in, dat onze correspondent uit Paramaribo seint: Dat sinds de oprichting van de Republiek Suriname, de gramman van Drietabbetje een onafhankelijke staat heeft opgericht van Zuid Marowijne, eveneens heeft Nickerie zich afgescheiden en de staat Nickerie — Corantijn opgericht.

Pogingen worden aangewend door President Lim Apo, die wegens de derde cabinetscrisis en het onbreken van Ministeriele candidaten zelf ook het premierschap, en de financiën heeft overgenomen, pogingen worden aangewend om te komen tot een federatie van autonome staten onder den naam van Groot-Suriname. De minister van Openbare Werken en Verkeer de heer Findlay is daarom met eigen jacht naar Nickerie vertrokken.

Een minister van buitenlandse zaken is zoek, sinds de heer E. de la Fuente niet voldoende fondsen voor zijn departement kon los krijgen.

De minister van propaganda, W. Bos Verschuur, heeft geweigerd verder propaganda te voeren als al en, die er een andere mening op na houden niet eerst uitgezet worden. Alles bij elkaar zijn er van de 12 ministeries 7 onbezet en voor de overige zul'en binnen enkele dagen ook anderen candidaten gezocht moeten worden.

Dit zal natuurlijk grote moeilijkheden met zich mede brengen, daar alle capabelen al een beurt gehad hebben."

Aldus sprak onze bezoeker.

Aan dromen geloven wij niet, profetien moeten bewezen worden, maar eigenaardig was het toch wel.

„De Surinamer"

STATEN STELLEN VERKIEZING VAN VERTEGENWOORDIGER UIT.

Gisteren schreef het College aan den Gouverneur:

De Staten van Suriname hebben de eer Uwer Excellenties aandacht voor het volgende te vragen.

Bij Uwer Excellenties missive van 7 December 1946 No. 4365 werd aan de Staten mededeling gedaan dat ter bevordering van een nauwer cultureel en economisch contact tussen Nederland en Suriname, overgegaan kon worden tot benoeming van een representant in Nederland voor Suriname.

Met de daarbij omschreven positie van den te benoemen functionaris konden de Staten zich echter niet geheel verenigen, weshalve het College bij schrijven d.d. 9 December 1946 No. 60 zijn wensen omtrent de figuur van den gecommitteerde voor Surinaamse aangelegenheden ter kennis van Uwe Excellentie bracht, met verzoek terzake wel in nader overleg met den Minister te willen treden.

Blijkens missives van 4 en 20 Januari 1947 Nos. 40 en 252, leidde het nader overleg ertoe dat de positie van den gecommitteerde thans „Vertegenwoordiger van Surname" genoemd, werd vastgesteld overeenkomstig de door he College geuite wensen, zodat de Staten thans zouden kunnen overgaan tot samenstelling van de voordracht tot benoeming van voormelde functionaris.

Het inmiddels plaats gehad hebbend bezoek van de Parlementaire Commissie Suriname, en de Nederlandse Antillen welk bezoek bij de Staten het vertrouwen in een spoedige verwezenlijking van de staatkundige hervorming van Suriname nog heeft versterkt, gaf aan de Staten echter aanleiding de onderhavige aangelegenheid opnieuw in onderzoek te nemen.

Bij de besprekingen terzake werd door het College overwogen dat aan de positie van een eventuelen Vertegenwoordiger van Suriname in Nederland in het nieuwe staatkundig bestel van het Koninkrijk een passender vorm zal kunnen worden gegeven dan thans nog mogelijk is, en voorts dat het juister is te achten de voordracht tot het benoemen van een dergelijken functionaris te doen geschieden door een Statencollege, gekozen op de basis van een uitgebreider kiesrecht dan het huidige.

In het vertrouwen dat de staatkundige hervormingen binnen een zeer afzienbare tijd tot stand zullen komen, hebben de Staten van Suriname eenstemmig besloten, Uwer Excellentie te verzoeken wel in overleg met den Minister te willen treden, opdat de benoeming van een Vertegenwoordiger voor Suriname in Nederland worde aangehouden, teneinde de alsdan nieuw te kiezen Volksvertegenwoordiging van Suriname in de gelegenheid te stellen, naar de gewijzigde staatkundige structuur van het Koninkrijk, zich over deze materie uit te spreken.

De West.

VESTIGING VAN JODEN IN SURINAME.

De Gouverneur schreef hierover aan de Staten:

Bij het in April 1946 door mij in Nederland met den Minister van Overzeese Gebiedsdelen gepleegd overleg, hebben onder meer ook besprekingen plaats gevonden met den Secretaris-Generaal van de in New York gevestigde organisatie „Freeland League for Jewish Territorial Colonization" betreffende de vestiging ener Joodse kolonisatie in Suriname, aan welke besprekingen ook door een vertegenwoordiger van den Minister van Buitenlandse Zaken werd deelgenomen.

In verband met de spoedig daarop plaats gevonden Cabinetswisseling zijn deze besprekingen tijdelijk tot stilstand gekomen, waarna deze thans door den huidigen Minister van Overzeese Gebiedsdelen weder zijn voortgezet.

Niet daarbij door den laatstgenoemden Bewindsman in overeenstemming met het dezerzijds inzicht aanvankelijk ingenomen standpunt is, dat het voorgenomen kolonisatieplan, hetwelk geheel op kosten der genoemde organisatie zou worden tenuitvoergebracht en waarbij van de vestiging in Suriname van een 5 tot 10.000 personen sprake zou zijn, in beginsel zou kunnen worden aanvaard als een der normen, waarmede een belangrijke bevolkingstoeneming voor dit gebiedsdeel zou kunnen worden verkregen, waardoor het mogelijk zou zijn de productie des lands binnen aantrekkelijk korte tijd belangrijk hoger op te voeren en daardoor de betekenis en welvaart voor de bevolking als geheel te vergroten, doch dat daar aan de andere kant ook bezwaren tegenover staan, welke vooraf onder het oog behoren te worden gezien, teneinde moeilijkheden bij de uitvoering van het plan te voorkomen.

Het openleggen van een deel van het nog onontgonnen binnenland voor een nederzetting van een zorgvuldig geselecteerde aanzienlijke bevolkingsgroep, welke aanvoer vestiging en ontwikkeling van bestaansmiddelen vakkundig en energiek van buitenaf gefinancierd zullen worden, is zeer zeker aantrekkelijk ook voor het aanzien van Suriname in het oog der wereld, terwijl 's Landsmiddelen en de inkomsten der Surinaamse gemeenschap er wel bij zullen varen.

Een zodanige uitbreiding der bevolking met inwoners wier bestaan en levensstandaard naar redelijke eisen enigermate verzekerd zijn, opent nieuw emplooi voor de Landskinderen, terwijl de toenemende productie het handelsverkeer zal vergroten en vreemde deviezen zal inbrengen.

Als gezegd staan tegenover de voornoemde voordelen der voorgenomen vestiging ook bezwaren. Door geëigende voorzieningen zal er voor moeten worden gezorgd, dat daardoor geen „staat in de staat" zal ontstaan. De gevestigden zullen onderworpen moeten zijn aan de Landsverordeningen, zij zullen het h.t.l. gegeven onderwijs voor hun kinderen moeten ontvangen en de Nederlandse taal moeten leren verstaan en zo mogelijk ook schrijven.

Eenmaal, wanneer de omstandigheden daartoe rijp zijn, zullen de gevestigden het Surinaamse burgerschap verwerven en daarbij ook het kiesrecht, indien zij overigens aan de daartoe geldende voorwaarden voldoen.

Het ligt in de bedoeling der initiatiefnemers de bewoners der vestigingen daarin bijeen te houden, doch dat zulks op den duur volledig uitvoerbaar zal zijn, is niet te voorspellen, met welke omstandigheid derhalve ook rekening zal zijn te houden.

De hierboven genoemde bezwaren zullen naar dezerzijds oordeel zoveel mogelijk door vooraf vast te stellen regelingen moeten worden ondervangen, hetgeen naar verwachting goeddeels ook mogelijk zal zijn.

Teneindeomtrent de door de voornoemde organisatie gedachte richtlijnen van de voorgenomen kolonisatie een inzicht te verkrijgen, wordt hierbij een vertaling van een te dezer zake harerzijds opgesteld memorandum ter vertrouwelijke kennisneming overgelegd. In verband hiermede moge er uitdrukkelijk op worden gewezen, dat dit memorandum slechts bedoelt de bij de League te dezer zake bestaande gedachten te bepalen en in de eerste plaats beoogt als leidraad te dienen bij de te houden besprekingen, welke op het bereiken van overeenstemming omtrent de verschillende van belang zijnde punten zullen zijn gericht.

Naar aanleiding van het bovenstaande heb ik de eer U Hoog Edel Gestrenge te verzoeken daarvan aan de Staten mededeling te willen doen, teneinde een uitspraak van het College te verkrijgen dat daarmede in beginsel kan worden ingestemd waarna van Bestuurswege met een door de League daartoe uit te zenden Commissie van deskundigen nadere besprekingen te dezer zake zullen worden gevoerd, teneinde tot het definitieve ontwerp van een uitvoerbaar plan te geraken. Het is daarbij mijn voornemen, een zodanig ontwerp, nadat daarop de goedkeuring van de Regering zal zijn verkregen, vervolgens aan de Staten voor te leggen teneinde het College in de gelegenheid te stellen daaromtrent een eindoordeel uit te spreken.

JODENSAVANNA IN SURINAME.

De voorgestelde immigratie van de Joden niet de eerste Joden immigratie in Suriname zijn.

Men kent er de immigratie van het jaar 1666 toen een groep Portugese Joden naar Suriname kwamen.

Zij waren via Brazilië in Frans Guyana naar Suriname gekomen en vestigden zich op een tien uur roeien boven Paramaribo.

Hun leven was daar goed geregeld, ze kregen er verschillende privi egies en mochten b.v. rechtspreken in zaken beneden de 500 gulden.

Zij hadden er hun eigen synagoge, die in het jaar 1685 werd ingewijd.

Men hield zich bezig met de landbouw, later kwam echter de trek naar de stad Paramaribo en de savanna raakte steeds meer verlaten zodat de savanna in het begin van de vorige eeuw bijna geen bewoners meer had.

In het jaar 1865 werd er voor de laatste maal dienst gehouden in de synagoge. Enkele muren staan er nog midden in de verwilderde omgeving.

DE GECOMMITTEERDE VOOR SURINAME.

Er komt in Den Haag een Gecommitteerde voor Suriname, een man die eigenlijk Suriname vertegenwoordigt bij de Nederlandse Regering.

Dit moet in overeenstemming zijn met de besprekingen, die de autonomiedelegatie in Nederland heeft gevoerd.

Maanden na deze besprekingen wil de Regering uitvoering geven aan het denkbeeld.

De Gouverneur heeft aan de Staten geschreven, dat de Gecommitteerde nu zal worden benoemd met de status van Surinaams ambtenaar.

Daarom zal hij zijn instructies krijgen van den Gouverneur. Hij zal echter — omdat hij als vertegenwoordiger van Suriname een representatieve persoon is — telkens worden benoemd voor de lopende zitting der Staten. Na een volgende algemene verkiezing kan dus weer een andere Gecommitteerde worden aangewezen, om rekening te houden met de inzichten der nieuwe Staten. Het salaris van den Gecommitteerde zal in Nederlands Courant gelijk zijn aan dat van een Raadsheer bij de verschillende Nederlandse Departementen.

De Gecommitteerde zal niet aan de instructies van den Gouverneur zijn gebonden, ingeval er biezondere adviezen moeten worden verstrekt aan het Ministerie van Overzeese Gebiedsdelen.

De figuur werd in de pers een amphibie genoemd, omdat het ambtelijk karakter hier verenigd zou zijn met dat van een representant.

De Staten hebben blijkbaar ook deze tegenstrijdigheid gevoeld.

Zij meldden den Gouverneur, dat zij voorhands geen voordracht van een drietal konden doen voor de benoeming, omdat zij zich niet konden verenigen met de door den Gouverneur bedoelde positie van den Gecommitteerde.

Ten eerste, vinden onze vroede vaderen, zal de benoeming moeten geschieden door de Kroon en niet door den Gouverneur.

Ten tweede zal de Gecommitteerde niet gebonden moeten zijn aan instructies. Hij moet geheel vrij zijn taak kunnen oefenen.

Ten derde moet zijn salaris ten minste gelijk zijn aan dat van een hoofdambtenaar hier te lande. Dit betekent, dat hij ongeveer evenveel in Nederlands Courant zal genieten als een Nederlands Minister.

Wat wordt dus de positie van den Gecommitteerde?

Hij wordt een onafhankelijke vertegenwoordiger van Suriname bij het Ministerie van Overzeese Gebiedsdelen, die naar eigen goedvinden werkt of niet werkt en de gelijke is van den Minister in Salaris.

Een prachtige positie, zeker te benijden!

Wat voor nut zal echter zo'n functionnaris voor Suriname hebben?

Zeker, bij zulke functies kan men niet altijd vragen naar tastbare resultaten.

De vraag kan echter gesteld worden, of de Gecommitteerde niet nadelig kan zijn voor Suriname.

Missie Nieuws

VAN GINNEKEN'S IDEALEN JUBILEREN.

Het kind in de moderne maatschappij

Het „Gezelschap De Kruisvaarders van St. Jan", dat zo bij uitstek past in onze tegenwoordigen tijd en zo volkomen beantwoordt aan de hedendaagse eisen, vierde zijn zilveren bestaansfeest.

Het „Gezelschap De Kruisvaarders van St Jan" is een stichting van den onvergetelijken pater prof. dr Jac. van Ginneken S.J. Zorgelijk bewogen door de droeve omstandigheden, waarin vele kinderen op godsdienstig en maatschappelijk gebied verkeren in onze moderne tijd, zodat hij naar een mogelijkheid om ook aan deze kleinen te brengen datgene waar zij als mens recht op hadden, nl. den weg naar hun eeuwig geluk te kennen door het geloof en naar hun tijdelijk geluk door een eervol bestaan. Zijn moderne opvattingen geboren uit 'n juist inzicht der noden van onzen tijd, zijn persoonlijke genialebeschouwingswijze der dingen en zijn wetenschappelijk op de voorgrond treden, dat a les is zeer zeker bekend in brede kringen, maar de sublieme wijze waarop zijn grootmoedig en waarlijk mee voelend hart wist samen te werken met wat leefde in zijn genialen geest, zal misschien aan velen minder bekend zijn. De resultaten daarvan kregen vasten vorm in diverse stichtingen door middel waarvan hij zijn doel poogde te bereiken. Als één dier stichtingen kwam op 16 Januari 1922 het „Gezelschap De Kruisvaarders van St Jan' tot stand. Positief werk geen negatieve methode, was zijn grondidee. De sociale toestanden vinden in het kind hun voortgang en bevestiging In het kind klemt de dag van morgen. Hier zag dan ook zijn scherpbeschouwend oog de noodzaak van een nieuwe moderne katholieke organisatie, wier gebied geheel moest lopen volgens de richtlijnen van 'n katholieken, energieken en offervaardigen levensregel. Met de gelofte rechtstreeks aan God van armoede en zuiverheid en met de eed van gehoorzaamheid rechtstreeks aan den Alg. Overste, zou het te stichten Gezelschap den strijd met een verwordende maatschappij moeten aanbinden. De kerkelijk goedgekeurde statuten laten den opvoeders een ruime vrijheid om hun werkwijze geheel aan te passen aan iedere gezonde nieuwe en vooral betere opvatting van ieder komend tijdsgewricht.

Dit werk is even heerlijk gebleken in zijn groei als het haast onmogelijk scheen in zijn begin. Van Ginneken's eerste Kruisvaarders waren drie, heel gewone en eenvoudige mannen van goeden wil", die zich tevoren geen bepaalde ideeën omtrent hun geestelijke en paedagogische roeping hadden gevormd. Geen mannen van uitstekende wetenschap vond onze Professor in deze durvers maar wel echte Evangelische volksmensen met een nobel hart. Schone resultaten mochten de Kruisvaarders reeds bereiken andere wachten in de naaste toekomst.

Dit jaar, 1947, hoopt één van hun oud-pupillen de H. Priesterwijding te ontvangen. Onder hen zijn er reeds verscheidenen die het religieuze leven zijn ingegaan een ander heeft 't gebracht tot mijn ingenieur, twee studeren er nog aan de universiteit en hogeschool terwijl vele jongemannen 'n eervolle en benijdenswaardige positie in de maatschappij innemen. De thans interne jongelui volgen regelmatig het onderwijs aan de Mulo scholen, de H.B.S. en de M.T.S.

Het behoeft geen betoog dat alle steun van buiten uitermate nodig is en dan ook ten zeerste gewaardeerd wordt. Echter met of zonder steun, bij 't Gezelschap blijft de liefde met haar opoffering van eigen persoon en goed zowel als haar durf en haar daad doorwerken op alle gebied.

Ware de groep maar talrijker aan leden vooral ook aan Gezelschap zou kunnen ingaan op zo menig verzoek tot het aanvaarden van nieuwe werken van jeugdzorg.

Ontwikkeling is een vereiste om aan dit werk met zijn vele aspecten daadwerkelijk te kunnen geven. Daarom ook wordt, sinds de vestiging van het nieuwe noviciaatshuis te Wassenaar aan de wetenschappelijke en artistieke vorming van de candidaten heel bijzondere zorg besteed.

Krachten goede krachten zijn er nodig. Voortdurend roept hun Missie op Curaçao en San Domingo om aanvullende krachten. Z.H. Exc. Mgr. Verriet, Apostolisch Vicaris van Curaçao, sprak meermalen reeds op ondubbelzinnige wijze zijn bewondering uit voor het zegenrijke werk der Kruisvaarders in zijn Missiegebed. Men roept om hen in N.O. Indië, men roept hen ook dichtbij (van over de grenzen).

Men wacht hen in Amerika. Wat te zeggen? Och, u kent de rijpe velden, wit van den oogst, nog ontbreken. Wie staat er tot 't elfde uur te wachten? Moge de herdenking van dezen stichtingsdag het werk van den groten. Van Ginneken ruime bekendheid doen verwerven.

(Msb.)

Petroleumvrede in het nabije Oosten

Men voorspelt, dat de Verenigde Staten binnen twintig jaar alle petroleum, die zij nodig hebben, zullen moeten invoeren. Zoveel is zeker, dat in 1945 de Amerikaanse petroleum-import zes maal zo hoog was als in 1938. Dit zegt iets. Nu is petroleum zelden een voorwerp van openlijke bespreking. Slechts nu en dan verschijnen er berichten over en al markeren deze de ontwikkeling, zij zijn meestal niet volkomen doorzichtig.

In 1933 verkregen twee Amerikaanse maatschappijen, verenigd in de Arabian American Oil Company, voor zestig jaar olie-concessies in Saoedi-Arabië, in de gebieden langs de Perzische Golf. Het nog onontwikkelde Arabië geldt voor één der belangrijkste olielanden der toekomst. Verwacht wordt, dat de jaarlijkse productie, die thans nog om en de bij 600.000 ton bedraagt, tot het tienvoudige zal stijgen.

Van meet af hadden deze Amerikaanse ontginningen een vèrstrekkende invloed op de Saoedi-Arabische staat. Stammen, die nooit een auto hadden gezien, raakten nu zelfs gewend aan de vliegtuigen der Arabian American. De maatschappij opende woestijn-wegen, legde kampen aan, zette kameeldrijvers aan machines. Zij stichtte scholen, voerde medische behandeling in, moedigde een nieuwe bouwstijl, een Westerse levenswijze, cultuur en klederdracht aan.

De royalties, welke door de maatschappij aan Arabië betaald werden (ongeveer een rijksdaalder per ton) en die een belangrijk en onmisbaar deel van de inkomsten der staatkas gingen uitmaken, stelden het land in staat om Westerse producten te kopen.

Dit illustreert genoegzaam, welk een politieke invloed van binnenlandse aard door deze economische activiteit werd geoefend.

Aan de andere kant van de Perzische Golf echter, in Iran, liggen de velden der Anglo-Iranian Oil Company, het centrum der Engelse oliewinning in het Nabije Oosten. Geruchten omtrent een Engels-Amerikaanse rivaliteit waren niet van de lucht.

Zo deze al bestond, dan veranderde zij in de oorlog, toen de Geallieerden al hun hulpbronnen aanwendden voor de gemeenschappelijke zaak, geheel van karakter. Engeland bracht zijn petroleum uit Iran en Irak in bij wijze van omgekeerde leen- en pachtleverantie aan de Verenigde Staten. Zijn eigen import uit die landen daalde dientengevolge (voor het jaar 1945) tot 10% en 0.2%. Dit vormt een aanwijzing voor de toeneming der Amerikaanse belangen in deze gebieden.

Aan het eind van het vorig jaar werden twee overeenkomsten gepubliceerd, die deze toestand in zekere mate consolideren. Volgens de ene zal de Amerikaanse Standard Oil Company van de Britse Anglo Iranian Oil Company in de komende twintig jaar aanzienlijke en toenemende hoeveelheden ruwe olie kopen en in verband daarmee deelnemen aan de bouw van een nieuwe pijpleiding van de Iraanse oliegebieden aan de Perzische Golf naar de Middellandse Zee.

Krachtens de andere overeenkomst zal de Standard Oil Company de exploitatie in Arabië helpen opvoeren. Daartoe zal een tweede nieuwe pijpleiding worden aangelegd tussen de Arabische olievelden aan de Perzische Golf en de Middelllandse Zee.

Wat betekent dit? Voor Europa benzine. Want zonder een meer intensieve exploitatie van de oliebronnen in het Nabije Oosten zou het zeer de vraag zijn, of de grote Amerikaanse maatschappijen haar leveranties aan ons werelddeel zouden kunnen handhaven. Het betekent bovendien niet al te dure benzine. Want door de gunstige wijze van voorkomen is de olie uit het Nabije Oosten in Europa goedkoper leverbaar dan de Amerikaanse.

De Engelse en Amerikaanse belangen zijn voorts op deze wijze in dit vitale deel der wereld nauwer verbonden. Van Russische zijde stelt men het graag voor, alsof Engeland in de combinatie slachtoffer is. Daar zit een kern van waarheid in, maar deze waarheid is, gelijk wij zagen, in geen geval een verrassend nieuwe.

Bovendien mag men aannemen, dat deze lotsverbinding aan Engeland met zijn politieke problemen in deze gebieden thans geenszins onwelkom zal zijn. Men denke aan de organisatie van het verdedigingssysteem van het Suez-kanaal (de Amerikaanse scheepvaart door dit kanaal bedroeg voor de oorlog 1.5% en thans 22.2% van het totaal), aan het Palestijnse probleem, aan de wel is waar tijdelijk geweken, maar nooit geheel verdwijnende Russische dreiging in Iran, aan de quaestie der Dardanellen.

In het biezonder de consequenties ten aanzien van Palestina zijn van belang. Ten minste één der ƒ 400.000.000 kostende pijpleidingen, welke thans ontworpen worden, zal naar verluidt eindigen in de Palestijnse havenstad Haiba. Zulk een pijpleiding moet beschermd worden. Amerika krijgt dus een rechtstreeks belang bij het handhaven van de orde in de betrokken gebieden. Ook zal de Amerikaanse regering een verwezenlijking der Zionistische aspiraties nimmer op zulk een radicale wijze kunnen bevorderen, als zij misschien wel zou wensen. Want zij weet, dat Saoedi-Arabië, hoe zwak nog als staat, zeker in de mentaliteit is om in te grijpen in een militair conflict, waarbij de Palestijnse Arabieren betrokken zouden zijn, iets wat den Amerikaansen olieconcessionarissen slechts ernstige schade zou kunnen berokkenen.

De Engels-Amerikaanse overeenkomst heeft blijkens haar wording geenszins de strekking tegen Rusland gericht te zijn. Toch is de vreedzame consolidatie nog niet voltooid. Reeds vóór de eerste wereldoorlog bakende Rusland en Engeland hun invloedsferen in Iran af. Daarmee strookte de overeenkomst, die het vorig jaar werd afgesloten tussen Rusland en Iran betreffende de Russische olieconcessies in het Noorden van Iran.

Deze concessies moeten nog worden goedgekeurd door de Majlis, het Iraanse parlement. De verkiezingen daarvoor beginnen aan het eind van deze week en verwacht wordt, dat de Majlis in April bijeenkomt. Gelijk bekend bleek de Sovjetmacht in Iran onlangs op enigszins mysterieuze wijze weggesmolten en wordt de door haar geprotegeerde autonome republiek Azerbeidzjan, centrum van olie-velden, momenteel volkomen geliquideerd. In het belang van een redelijke stabilisatie in het Nabije Oosten is het echter wenselijk, dat de Sovjet-Unie met haar schreeuwende behoefte aan petroleum toch de genoemde concessies krijgt toegewezen.

M.S.B.

